

Temps Ordinari - Cinquè diumenge

[Jb 7,1-4.6-7](#)

[1 Co 9.16-19.22-23](#)

[Mc 1,29-39](#)

Va avançant el temps. Estem en el 5è Diumenge del temps ordinari. Res d'especial. Molt normalet tot. Molt quotidià. Aviat interrompem aquest temps ordinari. Però, ara, és aquest el temps celebratiu que ens toca viure. Sense agitacions ni estímuls especials... Tot molt normalet. Potser ben ple de coses. Massa coses. Però ben normalet, tot plegat.

Proposo entendre l'Evangeli d'avui des de aquest temps ordinari, normal, res d'especial. Jesús el va viure. En el temps ordinari passa tot això. Jesús el va viure així.

1.- Temps de trobada

Temps ordinari és temps de tenir cura dels companys. I anar amb ells. Acompanyar el seu viure. Anar a casa amb ells. Celebrar la joia i l'amistat. Potser fer plans. Somiar i animar-nos uns a uns altres. Enfortir la paciència. Interessar-se per les famílies. Compartir taula i alegria. I inquietuds i dubtes...

I, tal com ve la realitat, el temps ordinari es, també, temps d'acostar-se als malalts. De trobada, també amb la malaltia. De comunicar goig i esperança. Vèncer les pors i les paràlisis. Aixecar. Aixecar moral, inèrcies, tendències, hàbits. Vèncer tot allò que ens lliga, prostrats i sense poder alçar-nos.

2.- Temps d'alliberament.

En aquest temps ordinari, normal, Jesús integra de nou a la societat –al servei!!- aquells que han quedat al marge. Aquells i aquelles que han quedat fora del circuit on s'hi juguen les qüestions del futur i per on discorre la vida. És temps de vèncer la indiferència i la irrellevància. Tan se val que sigui assignada, o assumida. Temps d'espolsar i espolsar-se etiquetes i enquadraments. Obrir horitzons i convocar de nou. Refer relacions refredades, trencar fatalismes i integrar de nou. Tornar a començar.

3.- Temps de pregar.

En temps ordinari, Jesús busca moments de pregària. De silenci i escolta que nodreixi. És temps de pregar. De fer silenci. I fer-se silenci. És temps de llevar-se d'hora –ben d'hora!- per pregar i trobar-se ben en línia i sintonia amb el Pare. Escoltar-lo. Escoltar-lo en el que vivim. En el que ens arriba des de les necessitats, les crides, els gemecs. És temps de preguntar-se de nou pel somni de Déu. I connectar amb ell. Disposar-se.

4.- Temps d'acceptar.

Contínuament acceptar que les coses són com són. I no com m'agradaria que fossin i sortissin. Temps d'acceptar el canvi i el canvi de plans. Els imprevistos i allò que ve. Allò que no surt com esperava. Acceptar. I acceptar activament. Actuant diferent a com inicialment havia pensat, potser. Però actuant. Activa i propositivament. Sense retirades, inhibicions ni passotismes. Acceptar de prendre la vida a les pròpies mans. I endavant.

Mirem Jesús en aquest temps ordinari. Ell va per davant. Obrint camí. I a nosaltres ens toca posar-nos al darrera. A la missió. A seguir-lo amb imaginació i creativitat. Seguir Jesús en la nostra vida ordinària. En el cada dia. Allà on som i on ens movem. On hem estat enviats. Déu surt a trobar-nos, també, en la quotidianitat i les grisors sense brillantors. En el que ens toca de viure.

Discret i modest.

Mirem Jesús. Mirem-lo i aprenem.

ETIQUETES

MIRAR NORMALITAT CONTEMPLACIÓ